

N.Y.C. TIME

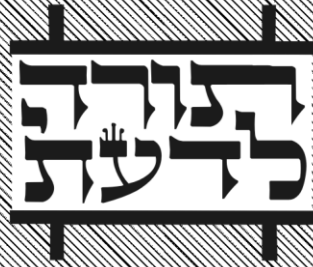
זמן הדלקת נרות - 8:08

סוף זמני ק"ש - 8:34

9:10 -

סוף זמן תפלה - 10:25

דף היומי לש"ק: יומא ס"ב

בס"ד, עש"ק פ' קרח - פרק ד' - שנת תשפ"א לפ"ק

פרשת קרח

ישוב" (במדבר ח:כה), וא"כ מה הי' לו טענה למה לא נתמנה כמו אליצפן, הרי לא הי' בן חמשים. אלא קרח ראה ששמואל יצא ממנו, ושמואל הרי נעשה פחות מבן חמשים לנשיא, שהרי מת בן נ"ב שנה, ובהכרח שלא ס"ל כהמ"ד ש'שר חמשים' היינו שאין ממנין פרנס פחות מבן חמשים, לכן הי' לו טענה על זה שמינו את אליצפן ולא אותו.

"ויקח קרח" (טז:א). כתב הרמב"ם (הל' כלי המקדש פ"ט ה"ג): המעיל [של הכהן גדול] כולו תכלת וחוטיו כפולין שנים עשר וכו' ואין לו בית יד, אלא נחלק לשתי כנפים מסוף הגרון עד למטה כדרך כל המעילים, ואינו מחובר אלא כנגד כל הגרון בלבד וכו' [ועיין בראב"ד שכותב: זו מנין לן]. ועיין בכסף משנה שמביא שהרמב"ן בפירושו על התורה מסכים עם דברי הרמב"ם.

ועיין במנ"ח (מצוה מ"ט אות ד') שמעורר: והנה לפי דברי הר"מ [ב"ם] נראה דהי' לו למטה ארבע כנפות, ולא מצינו דהוה לי' ציצית וכו'. ומתוך דמעיל פטור מציצית, לא מטעם דהוא בגד עבודה, אלא אפי' בהדיוט כהאי גוונא פטור, דקיי"ל [חולין קלו]. [גדילים תעשה לך על ארבע כנפות] כסותך [אשר תכסה בה"] [דברים כב:יב] - ולא של אחרים. וטלית שאולה פטורה, וזה הי' של הקדש וכו' ולא הוי 'כסותך' וכו' וזה פשוט, ולא כתבתיו רק כי הקשיתי זאת לכמה לומדים, והיתה בעיניהם קושיא עצומה, ולא קשה מידי.

ובס' עין התכלת (דף ר"ח) הקשה על הסבר המנ"ח, וז"ל: ולדעתי אין תירוץ מספיק, כיון דקיי"ל בגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן, כדפסק הרמב"ם ז"ל, שפיר 'כסותך' קרינן לי'. ועיין בעין תכלת שכתב לתוך קושיית המנ"ח ע"פ המבואר בתיקוני זוהר (מובא בילקוט ראובני) גזייה"כ אצל המעיל שהרמונים היו להם דוגמת ציצית.

בס' שיח יהודה עה"ת (עמ' רס"ה) מובא מהרדב"ז (פ"ט מהל' כלי המקדש) שכתב דאי אפשר לומר שנפטר המעיל מציצית מטעם שבגדי הכהונה היו עד העקב, וא"כ היו הציציות נגרות על הקרקע, דמה בכך, הרי הרצפה נתקדשה. וכותב השיח יהודה: ודבריו מחודשים מאד, וכי אי נגרר על הקרקע, זו סיבה לפטור מחיוב הטלת ציצית? עוד יש ללמוד מדבריו שהחסרון בציצית הנגררת כי הקרקע חול, ולא כי אין זה כבוד לבגד להגרר. [הערת המקלט: עיין בב"י (או"ח סו"י י') שכתב להסביר למה הגלימות של ימיו שהן פתוחות מלמטה ומלמעלה ונמצא שיש להן ד' כנפות, למה פוטרם אותן מציצית. ותירץ: כיון שאם היינו מחייבים אותם בציצית, היו נפסקין בכל עת לתקנם, איכא למימר דלא חייבה תורה בכך, דכל דרכיה דרכי נועם וכו', עכ"ל. ועיין בדרכי משה שהקשה מבין ציצית הכסת (גיטין נו). שנקרא כן על שם שציציותיו היו

"ויקח קרח" (טז:א). פירש"י: פרשה זו יפה נדרשת במדרש רבי תנחומא.

בס' אילת השחר כותב הג"ר אי"ל שטיינמאן זצ"ל: הנה בגמ' (עירובין סד.) איתא: מאי דכתיב 'ורועה זונות יאבד הון' (משלי כט:א)? כל האומר 'שמועה זו נאה, וזו אינה נאה' מאבד הונה של תורה. ועיי"ש מהרש"א דגם 'שמועה זו נאה' בלבד לא יאמר. וכאן רש"י כותב 'פרשה זו יפה נדרשת'. וכן להלן (יח:יט) פירש"י: מחיבתה של פרשה זו כללה בתחילה וכו' - הרי שיש פרשיות חביבות. ובאמת הרש"ש מקשה דמצינו כמה גמרות שכתוב כמה מעליא הא שמעתתא.

והתפארת ישראל (הקדמה למס' עדיות בשם אביו) כתב דאסור דוקא כשמסיים ואומר 'שמועה זו אינה נאה'. ומש"כ בתחילה 'האומר שמועה זו נאה' - זה לרבותא, דאפי' אם אמר בתחילה 'שמועה זו נאה' ג"כ אסור, עכ"ד.

וצ"ב, הרי גם בלי שיוסף תחילה 'שמועה זו נאה' ע"כ שזה כוונתו, ומזה שהגמ' אומרת שאומר 'שמועה זו נאה' ע"כ באו לומר שגם בכהאי גוונא אסור, וכמש"כ המהרש"א [אמנם י"ל שמתור לומר דפירוש זה בדברי הגמ' נאה, כיון שלא מדבר על דברי הגמ' עצמה, אלא שפירוש בגמ' נאה]. ובט"ז עה"ת מקשה על פירש"י וס"ל בפשיטות דאסור לומר 'שמועה זו נאה' בלבד. ומתוך דבשאר מקומות יש פשט ודרש, וכאן יש רק דרך אחד, שאין כאן פשוטו רק המדרש הוא יפה נדרש אפי' לפי פשוטו.

"ויקח קרח" (טז:א). בס' פניני קדם איתא: לקרח היתה טענה על שלא מינהו לנשיא, כמו כן מבואר ברש"י: קרח שפיקח הי', מה ראה לשטות זה. אלא ראה ששמואל יצא ממנו.

וביאר הג"ר אברהם ב"ר אשר וואלרשטיין זצ"ל (בספרו מאמר אברהם) שמבואר במדרש: חכם גדול הי' קרח, ומטועני ארון, שנא' "ולבני קהת וגו' בכתף ישאוו" (במדבר ז:ט). וצ"ב, מה זה שייך למעשה קרח מה שהי' מטועני ארון.

אלא בגמ' (חגיגה יד.) אמרו עה"פ "שר חמשים" (ישעי' ג:ג) שאין ממנין פרנס אא"כ יודע חמשה חומשי תורה, דבר אחר אין ממנין פרנס על הציבור פחות מחמשים שנה.

והנה קרח שהי' מטועני ארון, בהכרח שעדיין לא היו לו חמשים שנה, דאל"כ הרי מבין חמשים שנה פסול, שנא' "ומבן חמשים שנה

נגררים אחריו ולא חשש למה שהוצרך לתקן בכל עת].

ארעא להענישם ולהטריחם ולהורגם בידי שמים שלא כדרך בני אדם וכו'.

והנה אצל שמואל הנביא כתוב: "ומעיל קטן תעשה לו אמו" (שמואל א' ב:יה), ופירש"י: משנה לשנה. וכאשר אשת בעל אוב העלתה שמואל מקברו, כתוב: "איש זקן עולה והוא עוטה מעיל, וידע שאול כי שמואל הוא וגו'" (שם כח:יד), ופירש"י: "והוא עוטה מעיל" - שהי' רגיל ללבוש מעיל, שנא' "ומעיל קטן תעשה לו אמו", ובמעיל נקבר, וכן עלה [מן הקבר], וכן לעתיד לבוא יעמדו בלבושיהם. [עיי' בתנחומא (פ' אמור סי' ב'): תנא, הוא המעיל אשר בו גדל, בו נקבר, בו עלה].

לקמן בגמ' (ברכות י.) מסופר: הנהו בריוני [פירש"י: פריצים] דהוו בשבבותי' [שגרו בשכונתן] דרבי מאיר, והו קא מצערו ל' טובא. והו קא בעי ר' מאיר רחמי עלייהו כי היכי דלימותו [הי' ר"מ מתפלל עליהם שימותו]. אמרה ל' ברוריא דביתהו [אמרה לו ברוריא, אשתו]: מאי דעתך משום דכתיב: "יתמו חטאים" (תהלים קד:ג). מי כתיב "חוטאים" - "חטאים" כתיב [פירש"י, שהתפלל דוד שיכלה יצר הרע]. ועוד, שפיל לסופי דקרא: "ורשעים עוד אינם". כיון דיתמו חטאים [ממילא] "ורשעים עוד אינם", אלא, בעי רחמי עלויהו דלהדרו בתשובה [ועיי'ז] "ורשעים עוד אינם", בעא רחמי עלויהו והדרו בתשובה.

למה הקפידה חנה להלביש את שמואל במעיל ולעשות לו מעיל משנה לשנה, ולמה לבש שמואל מעיל כל ימיו ונקבר עמו?

ועיי' במדרש שוחר טוב (סוף מזמור ק"ד) דאיתא שם: "יתמו חטאים מן הארץ" וכו'. רבי יהודה אומר: "יתמו" - ייעשו תמימים. "ורשעים עוד אינם" - אינם עוד רשעים.

ואפשר לומר שיש בזה טעם חשוב: לפי הנ"ל כולי עלמא לא פליגי שמעיל של הדיוט שיש לו ארבע כנפות חייב בציצית. והנה מצינו שהבגד היחיד שהוזכר בתורה שהוא כולו תכלת הוא המעיל.

מהנ"ל נראה דאין להתפלל על הרשעים שימותו.

ולפ"ז אפשר לומר שביקשה חנה [ואח"כ שמואל] לרמוז בלבישת מעיל מצוייץ להוציא מלבו של קרח - ששמואל הי' מיוצאי חלציו - שבא לחלק על משה עם טענת טלית שכולה תכלת חייבת בציצית או פטורה, שבגד שכולה תכלת אכן חייבת בציצית כמו שפסק משה רבינו. וכדי לכפר על עון קרח ועדתו ולפרסם מה שאמרו בלועי קרח: משה אמת ותורתו אמת והן בדאין (ב"ב עד.).

בענין אם מותר להתפלל על רשעים שימותו, וברכת ולמלשינים

ועיי' בטור בהל' תפילה (או"ח סי' קי"ח) שמנה הברכה הי"ב של תפילת שמונה עשרה בשם "קללת המינים".

בפרשתנו מצינו שהתפלל אל ה' אודות עדת קרח: "אל תפן אל מנחתם" (טז:טו), ופירש"י בשם המדרש: יודע אני שיש להם חלק בתמידי צבור. אף חלקם לא יקובל לפניך לרצון תניחנו האש ולא תאכלנו. ולקמן אמר משה: "אם כמות כל האדם ימותו אלה ופקודת כל האדם יפקד עליהם לא ה' שלחני, ואם בריאה יברא ה' וגו'" (טז:כט-ל). וכתב רש"י: ורבותינו פירשו: "אם בריאה" - פה לארץ מששת ימי בראשית, מוטב, ואם לאו - "יברא ה'". מכל זה נראה שהתפלל משה על עדת קרח שימותו, ולא התפלל עליהם שיחזרו בתשובה.

בפירוש התפילות והברכות לרבנו יהודה ב"ר יקר (רבו של הרמב"ן) על ברכת ולמלשינים (עמ' מ"ט) איתא: והא דמייתי בברכות: "גם ענוש לצדיק לא טוב", היינו דווקא לענושו בהכרח, כי התם בכרבלתא דתרנגולא או בכשפים והשבעות. אבל יכולים להתפלל שלא ייטיב להם, ואם לא ישמע התפילה - יחדל, שאין הכרח בתפילה. והנהו בריוני דהוו בשבבותי' דר' מאיר דאמרה ל' דביתהו דמבעי רחמי דלהדרו בתשובה [ולמה אין מתפללים על המלשינים שיחזרו בתשובה?], שהרי כבר בקשנו עליהם כשאמרנו וקבלנו עליהם בתשובה שלימה, וא"כ יש לומר דאם לא ירצה לשוב אל תהי להם שום טוב כי אם עוני ויסורי' [ולא שום טובה] לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

והנה הגר"ר חיים פלאגי זצ"ל (בס' חכמת חיים פ' פינחס פמ"א ד"ה ובכלל, ובספרו משא חייב באמצע מערכת ת', מובא בס' פנינים מבי מדרשא פ' קרח) האריך לבאר דאסור לתלמיד חכם לקלל רשעים שימותו או להתפלל עליהם שימותו, ומוכיח כן מהא דמבואר בילקוט שמעוני (פ' ואתחנן רמז תתכ"א) שהקב"ה אמר למשה רבינו שנמצאו בו ששה עוונות ולכן לא יכנס לארץ ישראל, ואחד מהם הוא מה שאמר: "אם בריאה יברא ה' וגו'". חזינו מזה דאע"פ שקרח ועדתו כפרו בה, נענש משה רבינו על כך שהתפלל עליהם שייענשו, ומוכח מזה דאפילו על רשעים אסור להתפלל שייענשו או ימותו, עיי"ש. הבה נעיי' אם דעת הגר"ח פלאגי מוסכמים לכולי עלמא.

בראבי"ה (ברכות סי' ט"ז) איתא: וצריך אדם שלא יכוין בשעה שהקב"ה כועס להעניש את חברו, שנאמר: "גם ענוש לצדיק לא טוב". פירוש, מפני שהוא כהורגו בידיים שאז ברור נענש. אבל בענין אחר - שפיר דמי היכא דלית ל' דינא בארעא, וכענין תפילת למשומדים, וכמו שנמצא בספר תהלים, עכ"ל. הרי שענין "גם ענוש לצדיק לא טוב" הוא דווקא בקללה, ולראבי"ה, במכוין השעה שהקב"ה כועס, אבל בתפילה בעלמא כשאנו מכוין השעה שהקב"ה כועס, אין בזה איסור.

והנה בפ"ק דברכות (ז.) אודות צדוקי אחד שדר בשכונתו של רבי יהושע בן לוי והי' מצער אותו הרבה, וביקש ריב"ל לכוון לאותה שעה שהי' יכול לקללו, וכשבא הזמן המיועד נפל ריב"ל לשינה. ואמר ריב"ל, שמע מינה [שמן השמים מנעו אותי מלקלל אותן] לאו אורח ארעא למיעבד הכי [אינו מן הנימוס לעשות כן] - "ורחמי על כל מעשיו" כתיב, וכתיב: "גם ענוש לצדיק לא טוב".

ובתוספות הרא"ש בברכות (י.), על הא דרבי מאיר התפלל על הבריונים שציערוהו שימותו, איתא: אע"ג דאמרין: "גם ענוש לצדיק לא טוב" - ואפילו בצדוקין, שמא היו מצערין אותו יותר מדאי או שמא היו רשעים יותר מדאי, עכ"ל. ולפ"ז אפשר לומר דברכת ולמלשינים נתקנה על אותם אפיקורסים ומינים שציערו את ישראל מאד, והיו רשעים גדולים כמבואר ברמב"ם (ריש פ"ב מהל' תפילה), שפיר הותר להתפלל עליהם. וכמו כן לפי התוס' בברכות (ז.) שצדוקים שדינם

ועיי' בתוס' (ד"ה ההוא צדוקי) שכתבו: אע"ג דהצדוקים וכו' לא מורידין ולא מעלין. היינו בידי אדם, אבל בידי שמים לאו אורח

שמורידים ולא מעלין, מותר לקללם שימותו ולא נאמר בהם "גם ענוש לצדיק לא טוב".

בספר פנינים מבי מדרשא (במדבר, עמ' ק"ג) איתא: וכבר כתב הגאון האדר"ת זצ"ל בס' שיח תפילה: ולפי"ז נראה שאין להתפלל על מלשינים בדברי קטנים או ליחידים, רק על מלשינים הרודפים לכלל ישראל וכו'.

אלא שאכתי צריך ביאור איך מותר להתפלל ברכת ולמלשינים והרי מבואר (ברכות י.) שר"מ התפלל על הרשעים שימותו ואמרה לו ברוריה שאין להתפלל על הרשעים שימותו אלא צריך להתפלל שיחזרו בתשובה, וכן מבואר (תענית כג:) שאבא חלקיה ואשתו התפללו ונתקבלה תפילתה של אשתו ולטעם אחד בגמ' הטעם שתפילתה היתה עדיפא משום שהוא התפלל על הבריונים שימותו והיא התפללה שיחזרו בתשובה, ומבואר מזה שאין להתפלל על הרשעים שימותו, וא"כ צריך ביאור - מאי טעמא בתפילת ולמלשינים תיקנו בנוסח התפילה להתפלל שהרשעים יאבדו מהעולם.

אך באמת אינו מוכח מהגמ' שקיי"ל שאסור להתפלל על הרשעים, דהרי בפשטות נחלקו בזה ר"מ וברוריה אשתו ומנ"ל שהאמת כברוריה, ועי' בצל"ח (ברכות י.) שנקט כדבר פשוט שהאמת שאסור להתפלל על הרשעים שימותו אלא צריך להתפלל עליהם שיחזרו בתשובה. אמנם מאידך יעוי' בגבורת ארי בתענית (כג:) שצידד לומר שהדבר תלוי בב' תירוצי הגמ' בתענית מ"ט נתקבלה דוקא תפילתו של אשת אבא חלקיה, ולתי' הגמ' שנתקבלה תפילתה משום שנתנה ריפתא לעניים, א"כ אפשר דקיי"ל דהאמת כשיטת אבא חלקיה שיותר להתפלל על הרשעים שימותו ואין צריך להתפלל עליהם שיחזרו בתשובה. וכן ראיתי מובא שבספר דברי תורה (מונקאטש) ח"ב סי' מו כתב שמה שהעולם סוברים שקיי"ל כברוריה שאין להתפלל על הרשעים שימותו, הוא טעות דהלא כל ספר תהלים מלא בתפילות על הרשעים שימותו, ויעו"ע בשו"ת מעיל צדקה (סי' ז) שג"כ כתב שאין הדבר ברור שקיי"ל כברוריה, וא"כ אפשר דגם תפילת ולמלשינים נתקן כשי' ר"מ שיותר להתפלל על הרשעים שימותו.

לז"נ מורי ורבי הגאון הרב אברהם יעקב בן הרב מאיר הכהן פאם זצ"ל - נפ' כ"ח מנחם אב תשס"א
לז"נ ר' בנימין בן הרב ר' מרדכי ז"ל שור
לז"נ מרת עטא שרה בת ר' בנימין ע"ה - נפ' כ"ג אדר א' תשס"ח

TORAH LODAAS

PARSHAS KORACH
© COPYRIGHT 2021
BY RABBI MATIS BLUM Z"L

שמעון חביב בן מזל טוב לרפ"ש
בת שבע אסתר בת דניאלה לרפ"ש

חיים בן סימא לרפ"ש
אשר זעליג בן מינקא לרפ"ש
אביבה שושנה חביב בת מלכה סולטנה לרפ"ש

”ויקח קרח” (טז:א) פירש”י: ומה ראה קרח לחלוק על משה,
נתקנא על נשיאותו של אליצפן וכו’

“And Korach took ...” Rashi notes that Korach incited a rebellion because he felt that he deserved to be the Nossi of the Tribe of Levi in place of Elitzofon.

Why does Parshas Korach follow Parshas Shlach?

The *Chanukas Hatorah* explained that the Zohar says that the reason that the Meraglim sinned was because they knew that once Bnei Yisroel would enter Eretz Yisroel they would lose their positions of prominence which they held in the wilderness. Therefore, they attempted to delay Bnei Yisroel's entry into Eretz Yisroel, thereby prolonging their stay in power.

Until the Meraglim sinned and Bnei Yisroel were forced to languish in the wilderness for forty years, Korach did not feel that it was worthwhile to fight for the leadership of his tribe since he felt that he would lose his position as soon as they entered Eretz Yisroel. However, once they sinned, and Bnei Yisroel were destined to spend a long period of time in the wilderness, Korach decided to fight for the position of Nossi.

It is for this reason that Parshas Korach follows Parshas Shlach - because the punishment of the Meraglim caused Korach to sin.

”ולא הרעותי את אחד מהם” (טז:טז)

“And I did not harm [even] one of them.”

What did Moshe mean when he said that he did not hurt “one of them”; why did he not use the expression “anyone”?

Hagaon Rav Shlomo Kluger, Z'T'L', pointed out that there are people who put on a facade of humility, but their humility is directed only towards those who are obviously inferior to them; not towards their equals or those who are greater than they are.

By contrast, the humility of Moshe Rabbeinu was so genuine and sincere that he treated everyone - from the lowliest to the most exalted - with the greatest amount of respect.

This, then, is what Moshe implied when he stated that

he did not harm *Achad Meihem* - the greatest and loftiest (the מיוחד שבהם - see Rashi, Bereishis 26:10) among them. He was humble in the presence of all men.

HALACHIC DISCUSSIONS

(not to be relied upon for Halacha L'Ma'aseh)

Can a Pidyon Haben be performed at night? The Nodah B'yehuda (Yoreh Deah 186, and in the Dagul Mei'revava Yoreh Deah 305) writes that a Pidyon Haben may take place at night.

Rav Yaakov Emden, Z'T'L', in Migdol Oz (Hilchos Pidyon Haben 3) writes that it is permissible, but the custom is not to perform a Pidyon Haben at night.

The Shach (Yoreh Deah 305:4) writes that the Minhag is to redeem the Bechorim by day and not at night.

Some ask: If the Mitzva of Pidyon Haben comes to commemorate that firstborn Jews were spared from *Makas Bechoros*, since *Makas Bechoros* took place at midnight, shouldn't it be permissible [or obligatory] to perform a Pidyon Haben at night?

The *Chanukas Hatorah* and *Ha'derash V'ha'iyun* explain, that since the Zohar says that the night of *Yetzi'as Mitzrayim* when *Makas Bechoros* took place was as light as day, therefore, according to the Shach and others it is preferable to perform a Pidyon Haben when it is light outside.

Some say that since there is a Mitzva to have a Se'uda in honor of the Pidyon Haben, it is customary to have the Pidyon Haben during the day so that the meal can be better enjoyed when it is light. [If there are candles or other sources of artificial light and the Se'uda could be enjoyed just as well by night, according to this reason, there would be no reason to have to perform a Pidyon Haben only by day]. See B'shvilei Haparsha (p. 426).

QUESTIONS OF THE WEEK

- 1) From where did Korach obtain his wealth?
- 2) Must Kohanim and Levi'im redeem their firstborn donkeys?
- 3) How were signed documents by the members of

Korach's followers affected after the signers were swallowed by the earth?

- 4) With whom did Bnei Yisroel decide to replace Moshe and Aharon?
- 5) Can a father redeem his firstborn son through an agent (*Shli'ach*)?
- 6) What kind of *Talisos* did Korach and his followers wear?
- 7) If a child was unable to have a *Bris Milah* until he was 31 days old, which should take place first - his *Bris* or his *Pidyon Habein*?
- 8) Where is the Mitzva of *Pidyon Haben* - as counted among the *Minyan Hamitzvos* - found?
- 9) To which Sefer did Moshe and the sons of Korach contribute?
- 10) Which Jew acquired the keys to the treasure houses of Paroh?
- 11) When the earth swallowed up the congregation of Korach, did it do so slowly or quickly?
- 12) Where is the death of Shlomis bas Divri mentioned in the Torah?
- 13) If someone separated Challa from a dough and the Challa was mixed back into the dough, what should she do?
- 14) What is the connection between Korach and Achav?

ANSWERS

- 1) Korach obtained his great wealth when he uncovered one of the three huge treasure troves that Yoseif had hidden (Sanhedrin 110a). According to the Targum Yonoson (16:19) he uncovered *two* of the treasure troves.
- 2) Kohanim and Levi'im are not obligated to redeem their firstborn donkeys just as they are not obligated to redeem their firstborn sons (Bechoros 4a).
- 3) The names of the members of Korach's group that had been signed on documents were destroyed when the earth swallowed up *Adas Korach* (Yerushalmi Shanhedrin 10:1).
- 4) At one point, Bnei Yisroel decided to replace Moshe with Dosson, and Aharon with Aviram (Midrash Shocheir Tov 106:5).
- 5) The Rama (Yoreh Deah 305:10) states that a father may not redeem his son through a *Shli'ach*. Many Acharonim disagree with him or qualify his statement.
- 6) According to the Targum Yonoson (16:2) both the

fabric and the *Tzitziyos* were made of *Techeiles*. According to Rashi (16:1), Korach and his followers claimed that if the fabric is made of *Techeilis*, the *Tallis* does not require *Tzitziyos*.

- 7) His *Bris Milah* (Teshuvos Ra'anach 79; Shach, Yoreh Deah 305:12).
- 8) According to the Sefer Hachinuch, it is found in Parshas Korach.
- 9) Tehillim (see Shir Hashirim Rabba 4:3).
- 10) Korach (Bemidbar Rabba 18:15).
- 11) The earth slowly swallowed them up and choked them (Midrash Lekach Tov 16:33).
- 12) Since Shlomis was the wife of Dosson (see Shmos Rabba 1), when the Torah relates that the wives of the congregation of Korach perished (Bemidbar 16:27), Shlomis' death is mentioned.
- 13) One should be *Sho'eil* on the Hafrasha in front of three people (similar to *Hataras Nedorim*), and to separate Challa again with a Bracha (Rema, Yoreh Deah 323:1; Birkei Yoseif, *ibid.* 1).
- 14) They both followed the advice of their wives (see Bemidbar Rabba 18:4, and Baba Mezia 59a). The Seder Hadoros (Eirech 3021) cites the Sefer, Gilgulei Neshamos that states that Izevel, the wife of Achav was a Gilgul of the wife of Korach.

HAKARAS HATOV

This issue of Torah Lodaas is dedicated in memory of:

הרב מתתיהו ב"ר אלכסנדר זושא מאיר ז"ל
הרב אלכסנדר זושא מאיר ב"ר חנוך העניך ז"ל

חיים בן מלכה לרפו"ש
שיינא בת טובה רחל לרפו"ש
בריינא ברכה בת רינה לרפו"ש
משה אבא בן דבורה לרפו"ש
מרים מחלה גיטל בת יהודית פרומט לרפו"ש
בתוך שאר חולי ישראל

Due to many practical considerations, Torah Lodaas is only available through e-mail. Anyone who wishes to dedicate an issue or receive Torah Lodaas is asked to send his name and e-mail address to: TorahLodaas@gmail.com

*The material for this issue has been reprinted
from previous years*